

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι . . . Δραχ. 10
Έν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . Δραχ. χρυσῇ 15

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

Α Γ Ω Ν

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (δ πάγκοινος τοῦ ἑλληνισμοῦ διαγμῶς καὶ τὸ καθήκον αὐτοῦ). — Τὰ ἐν Τουρκίᾳ προνόμια τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. — Ἀγγέλματα καὶ θύλοι. — Ἡπειρος (δενὴ κατὰστασις — βία καὶ φόρος). — Μακεδονία (ἀλλαι φρικαλεότητες). — Ὁ προσωρισμὸς τῆς Ἀβερωφείου γεωργικῆς Σχολῆς. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1909

Μεμονωμένη ὡς κατὰδικος ὑπὸ τὴν πάνδημον κατακραυγὴν τοῦ κόσμου διατελεῖ ἡ τάλαιπωρος Ἑλλάς. Ὅλοι ῥίπτουσι κατ' αὐτῆς τοῦ ἀναθέματος τὸν λίθον. Ὅλοι καταδικάζουσι τὸν ἀπαίσιον κοινοβουλευτισμὸν, ὅστις ἔφερε τὴν ἀτυχὴν χώραν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Ἀλλὰ καὶ οἱ μᾶς ὑβρίζουσι διὰ τὴν κατὰ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ ἀπόπειραν.

Τοιαύτης συναυλίας ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν καὶ χλεύης ἔθνος ἐν τῷ κόσμῳ οὐδὲν οὐδέποτε ἤκουσε μέχρι τοῦδε. Ὅλοι νῦν ἀπρηνήθησαν ἡμᾶς καί, πρὶν ἢ εἶτι τρεῖς φωνήσῃ ὁ ἀλέκτωρ, ἔσπευσε καὶ ὁ Κλεμανσώ καὶ ὁ Γρέυ καὶ ὁ Τίτονης νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς ἐπισήμου βεβαίωσης τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ὅτι παρὰ μίαν Δυνάμεως ἔλαβε ῥήτην τὴν ὑποσχέσιν τῆς ἐνώσεως τῆς Κρήτης καὶ τὴν ἄδαιον μάλιστα νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς του.

Ἀλλὰ δὲν ἀκοῦσι, φαίνεται, οἱ χλευασμοὶ καὶ αἱ ὕβρεις. Νῦν εἰς ἐπικουρίαν αὐτῶν ἔρχονται καὶ αἱ ἀπειλαί. Βία θὰ ἐμποδίσωσι καὶ τοὺς Κρήτας βουλευτάς νὰ ἔλθωσιν εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑλλάδα νὰ δεχθῇ αὐτοὺς.

Διὰ τί πάντα ταῦτα; Διότι ἡ πολυθέληγρος «εὐθυμος χήρα», ἡ προσφιλεστάτη Τουρκία, ἀποκροεῖ πᾶσαν λύσιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος ἐναντίον τῶν συμφερόντων τῆς, ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ἐναντίον τῶν φιλοδοξιῶν τῆς. Καὶ περὶ τὴν εὐθυμον ταύτην χήραν κλασσοχενίζονται οἱ περιουστάτοι διπλωμάται τῆς Εὐρώπης καὶ ἔταν ἔτι συθυροπάξῃ τὸ ὥρατον πρόσωπόν τῆς καὶ ὅταν ἔτι ἐξαγρινομένη βάρπη τὰ ὕδατα τοῦ κυπριακοῦ πελάγους μὲ τὸ αἶμα χιλιάδων ἀθώων θυμάτων.

Χάριν τῆς γαλήνης τῆς πολυφύροντος νύμφης ἀνθυσιασθῇ τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἀντὶ τὴν αὐτῇ συντριβῇ ὁλόκληρον ἔθνος δεκά εκατομμυρίων, ἀντὶ τὸ δημιουργὸς καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ πολιτισμοῦ καταστραφῇ καὶ ὁπισθοδρομήσῃ κατὰ ἑκάτον ἔτη, οὐ φροντὶς τῇ Εὐρώπῃ.

Ἐγκαταλείμμενοι παρὰ πάντων, ποῦ πρέπει νὰ ἀναζητήσωμεν προστασίαν καὶ βοήθειαν; Ποθεν πρέπει νὰ ἀντλήσωμεν τὴν ἀναγκαίαν ἄρρην Ἑλλάς, ἡ Κρήτη, τὸ ἄλλο γένος;

Προστάτης καὶ βοηθὸς ἡμῶν κράτιστος εἰμεθα ἡμεῖς αὐτοί. Συναισθανθῶμεν βαθύτατα, ὅτι ὁλόκληρος ὁ κόσμος ἔχει νῦν πρὸς ἡμᾶς ἐστραμμένα ὀφθαλμοὶ καὶ βλέμματα. Ἡ χαίρεκακία θὰ χαίρεται τὴν διὰ χειροκροτημάτων ἑκαστον ἡμῶν λῆθον. Ὁ φθόνος θὰ ἀλαλάξῃ ἐκ χαρᾶς διὰ πᾶν παράπτωμά μας. Ἀπαίτια θὰ ἀκούσθῃ ἡ κλαγγὴ τῶν ἀρπακτικῶν ὀρνέων, ἅτινα περιπέτονται ἀνά τὸν ἑλληνικὸν ὀρίζοντα ἐτοιμα νὰ σπαράξωσι τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰς σάρκας, εὐθὺς ὡς ἴδωσιν αὐτὸν πίπτοντα. Καὶ θὰ πῆσῃ, ἀν πῆσῃ, μόνον ἐξ οὐκείου παίσματος. Ὁμονοήσωμεν. Ὑποτάξωμεν πρὸ πάντων εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον τὰ ἄσβεστα ἀλλὰ καὶ ἄτιμα πάθη τῆς πρωτοκαθεδρίας, ἅτινα δὲν ἐξαγνίζουσι πρὸ τῆς ἱστορίας οὐδ' αἱ ἀγνότατοι τῶν προθέσεων, διότι ἡ ἱστορία αὕτη εἶναι ὁ μεγαλόφωνος μάρτυς καὶ διδάσκαλος, ὅτι φθείρονται τὰ ἔθνη ἐκεῖνα, ἐν οἷς ἕκαστος θέλει νὰ ἀρχῇ μᾶλλον ἢ νὰ ἀρχῇται, ἐν οἷς οἱ πάντες νομίζουσιν ἕκαστος αὐτὸν ἀνώτερον τοῦ ἄλλου, ἐν οἷς βασιλεὺς καὶ τύραννος ἀπάντων δὲν εἶναι ὁ νόμος. Κατανοήσωμεν, ὅτι ἀντὶ τὸ κίνημα τῆς 14 Αὐγούστου καίπερ παρὰ τὰ καθεστῶτα γεγόμενον ἐπέτυχεν, ἐπέτυχε, διότι κατέστη νόμος υἱοθετηθεὶς παρὰ σύμπαντος τοῦ ἔθνους, καὶ ὅτι τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ παράδειγμα δυνάμενον νὰ ἐπαναληφθῇ ἐκαστοτε ὑπὸ τοῦ πρώτου τυχόν-

τος, ὑπὸ τοῦ πρώτου φαντασιολήκτου τοῦ νομίζοντος, ὅτι αὐτὸς θὰ γίνῃ ὁ σωτὴρ τῆς χώρας.

Ἡ ὁμόνοια εἶναι οὐ μόνον φιλοπατρίας ἀλλὰ καὶ στοιχειώδους τιμῆς καθήκον ἰδίᾳ εἰς τοὺς στρατιωτικὸς κύκλους, ὅτινες ἔσχον τὴν εὐτυχιστάτην πρωτοβουλίαν. Ὁ στρατὸς ἀνέλαθεν εὐθύναν, δι' ἣν ἡ ἱστορία θὰ εἶναι ἀνεξίτητος διὰ πᾶν παράπτωμά του, δι' ἣν ὁλοκλήρου ἔθνος αἱ ἀραὶ, ἀν προδοθῶσιν αἱ εὐθύναι αὐταὶ ὑπὸ ἀντιζηλιῶν, φιλοδοξιῶν, ἰδιοτελειῶν, θὰ ἀναστηλώσων ἐπὶ γενεὰς γενεῶν τὰ ὀνόματα τῶν μελλόντων νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τοιαῦτα πάθη καὶ σὺν ἑαυτοῖς νὰ ζημιώσων τὸ ἔθνος ὡς ὀνόματα ἀποτροπιασμοῦ καὶ φρίκης.

Φοβηθῶμεν πολὺ μᾶλλον ἡμᾶς αὐτοὺς ἢ τοὺς ἐλλοχεύοντας ἐχθρούς. Καὶ πρὸ ἐνεργητικῶν ἐτῶν τῶν πατέρων ἡμῶν τὸ ἔργον τῆς ἀποσείσεως τῆς τουρκικῆς τυραννίας ὑβρίσθῃ ὡς προσβολὴ τῶν νομίμων καθεστώτων, ἐχλευασθῇ ὡς παραφροσύνη, κατεδιώχθῃ ὡς κακούργημα. Καὶ οἱ ὑβρισθέντες ἐνίκησαν καὶ οἱ διωχθέντες ἐθριαμβεύσαν.

Ἡ θεία πρόνοια παρέχει ἡμῖν, ἀν σωφρονήσωμεν, νέας ἀφορμὰς θριαμβῶν, διότι καὶ νῦν, ὡς τότε, συνεμάχει ἡμῖν τὸ δίκαιον.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

Τὸς Ἑλληνισμοῦ ἡ δύναμις.

«Τὰ πάντα εἶναι εὐχάριστα. Πλήρης ἐπὶ πλεονεξίας τοῦ οἰκουμένου πατριαρχείου καὶ τῆς κυβερνήσεως συμφωνία. Μὴ ζητεῖτε πολλὰς λεπτομερείας πρὶν ἢ ἀνακοινώσω ταύτας εἰς τὰ δύο σώματα, ἅτινα θὰ συγκαλέσω αὐριον».

Τοὺς λόγους τοὺτους εἶπεν ὁ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμένης πατριάρχης ἐξερχόμενος τοῦ γραφείου τοῦ Μεγ. Βεζύρου τῇ 20 τοῦ λήγοντος, μεθ' οὗ ἐπὶ δῶρον συνωμίλησε συνοδευόμενος ὑπὸ δύο μητροπολιτῶν καὶ δύο συμβούλων καὶ τοῦ ἀρχοντος Ἀποκρισταρίου (καπουκεχαγιά).

Ἀνάλογοι ὑπῆρχαν καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ Μεγ. Βεζύρου πρὸς Τουρκικοὺς δημοσιογράφους διαπιστοῦσαι, ὅτι πλήρης ἐπὶ πλεονεξίας συμφωνία μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ πατριαρχείου περὶ τῶν προνομίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Ὁ τουρκικὸς καὶ ἑλληνικὸς τύπος ἐκφράζει χαρὰν ἐπὶ τῇ συνεννοήσῃ ταύτῃ, ἣν συμμερίζομεθα πληρέστατα καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι.

Ἀναμένομεν τὸ προσεχὲς ταχυδρομεῖον, ἵνα διὰ τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τῶν Πατριαρχείων, αἱ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» πληροφορηθῶμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην συνάντησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ποιμενάρχου τῶν Ἑλλήνων καὶ διηγηθῶμεν ὅσα νὰ κρίνομεν ἀσφαλῶς τὸν τρόπον καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς δικαιοσύνης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦτου κατέχομεν γνωρίσματα, δι' ἃν δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν ἀπὸ τοῦδε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Γένους πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν διὰ τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνας, οἱ μετὰ θάρρους καὶ πείσματος ἀξίων τῶν παραδόσεων τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας διεξήγαγεν ἡ ἀνωτάτη αὐτῆς ἱεραρχία ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην διοίκησιν Ἰωακείμ τοῦ Γ'.

Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1908 ὁ ἡγεμὼν οὗτος τοῦ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐπέδειξεν εἰσέργον καὶ ἄλλοτε βαθυτάτην πολιτικὴν σύνεσιν καὶ τόλμην ἀληθινῶς ἡγήτορος. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν πανηγυρικῶν ἰαχῶν τοῦ ἀπὸ τῆς ἀπολυταρχίας τοῦ Χαμίτ ἀπολυτρωθέντος Γένους καὶ τῶν διαγυτικῶν ἀλλαγῶν, μεθ' ὧν οἱ Ἑλλῆνες ἐχαίρειν τοὺς ἀναγκαζόμενους αὐτοὺς Τούρκους, Ἰωακείμ ὁ Γ' ἀπέμεινε σχεδὸν εἰπεῖν μόνος, ἀλλ' ἐν τῇ ἀπομονώσει ταύτῃ δὲν ἀπεδείκνυσε, δὲν ἀπρηνήθη τὰς γνώμας του, δὲν ἐταράχθη ἐκ τῆς βοῆς καὶ τῆς ἀνεμοζάλης, ἀλλ' ἀμετακίνητος ἐκράτει τὸν οἶκον τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐνθυνοῦμαι τὸν ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἐκφωνηθέντα κατὰ Σεπτέμβριον 1908 λόγον πρὸς τὰ τέκνα, καθ' ὃν εἶπε διαπρεπὲς ἱεράρχης, «τῆς εὐλογημένης γυναικὸς τῆς ἐλευθέρως πατρίδος, ἅτινα ἦλθον ὡς προσκυνητὴ τῆς πόλεως, ἣν ἱδρυσεν ὁ πρῶτος Κωνσταντῖνος καὶ καθήγαγε διὰ τοῦ αἵματος τὸς τοῦ ὁ τελευταῖος». Συνεβούλευεν ἐν τῷ λόγῳ ἐκείνῳ πᾶσι σύνεσιν καὶ δυσπιστίαν πρὸς τοὺς νεα-

ροὺς φιλοδόξους, οἵτινες ἀνευ πολιτικῆς ἐμπειρίας ἀνέλαβον νὰ διοικήσωσι μεγάλην αὐτοκρατορίαν. Ὑπεδείκνυε τοὺς φόβους περὶ προσβολῆς τῶν προνομίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους παρεκέλευε φρειδῶ διαχύσσειν μέχρις οὗ παρασχεθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἐγγυήσεις περὶ τηρήσεως τῶν προνομίων τοῦ Γένους.

Οἱ λόγοι τοῦ εὐθυτενοῦς, περικαλλοῦς, ὑπερῆρα, ἀρχαιοπρεπεστάτου ἱεράρχου δὲν ἐνοήθησαν ὑπὸ πολλῶν μάλιστα καὶ παρηρηνησμένων. Ἐπιστεῖθη, ὅτι ἡ ἀνωτάτη ἱεραρχία τῆς ἑλληνικῆς ὀρθόδοξας συνεζυμώθη τοσοῦτον πρὸς τὴν χαμιτικὴν ἀπολυταρχίαν, ὥστε ἡ δυσπιστία τῆς πρὸς τὴν συνταγματικὴν ἐλευθερίαν ἦτο ἀπλῶς νοσταλγία πρὸς τὸν ἐκλιπόντα δεσποτισμὸν, παρ' οὗ ἐξηγόραζε προνόμια ἀντὶ ἐθελόδουλων ταπεινώσεων καὶ ἐαυτῆς καὶ τοῦ Γένους.

Ἀλλ' οἱ λόγοι τοῦ Ἰωακείμ ἦσαν λόγοι προφήτου, οἱοὶ εἶναι οἱ ἀντιδύοντες τὰς γνώμας τῶν ἀπὸ βαθυτάτης τῶν πραγμάτων μελέτης.

Τὰ πράγματα ἐδείξαν ὕστερον, ὅτι ὁ Ἰωακείμ ὁ Γ' δὲν ὑπῆρξε προφήτης τοῦ τύπου τοῦ Ἰερεμίου. Ἐδείχθη καὶ στρατηγὸς γινώσκων νὰ μάχεται καὶ νὰ προκινῶν ἐν βαθυτάτῃ ἐπιγνώσει τῶν δικαίων, ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, τῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους, ὅπερ οὐ στρατεύεται.

Καὶ εἶναι ἱστορικῶς ἀξιωματικὸν καὶ διδακτικὸν ἄμα οἱ ἀγῶνες, εἰς οὓς ἀπεδύθη ἡ μεγάλη Ἐκκλησία. Μόνη καὶ ἐγκαταλειμμένη δὲν ἀπῆλπισεν. Καθ' ὃν χρόνον τὸ ὁμογενὲς βασίλειον γεγυμνωμένον ὑπὸ τῆς ἀνηκούστως ἐπινειδίστου ἀσυνειδήσεως καὶ ἀνικανότητος τῶν ἀρχόντων τοῦ ἐρρασιζήσαντος ὀριστικῶς καὶ ἐχλευάζετο περιφρονητικῶς διὰ τὴν ἀνικανότητά του περὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν αἰματοβρέκτων δικαίων τῆς Κρήτης, ἡ ἄλλη κορυφὴ τοῦ γένους, ἡ ἐν Βυζαντίῳ, ὠρθότῳ ἐν ἱερᾷ ὑπερηφανείᾳ ὡς προμαχὼν ἀμάχης τῶν δικαίων τῶν ἄλλων ἐπὶ τὰς ἐτομυρίων τοῦ ἔθνους καὶ ἀπειλητικῇ ἐφάρσε τὸν δρόμον εἰς τοὺς ἐν τῇ μέτῃ τῆς νίκης ἐννοοῦντας νὰ ἐκτουρκίσωσι τὸ πᾶν Νεοτούρκισμα.

Ἐχὼ δίκαια, εἶπεν αὐτοῖς, ἅτινα δὲν δύνασθε νὰ καταπατήσητε. Ἐχὼ δίκαια, ἅτινα ἐσεδάσθησαν οἱ κατακτητὰ ἡγεμόνες σας, ἀνεγνώρισαν οἱ παλαιοὶ σας νόμοι, υἱοθέτησε τὸ νεκρὸν σύνταγμα σας, ἅτινα καὶ ἀνευ ὧν τούτων τῶν ἀναγνωρίσεων εἶναι σεβαστά, διότι εἶναι παλαιότερα τῆς κατακτήσεως καὶ ἀνώτερα τῶν δυνάμεων σας, διότι εἶναι συγκεκολλημένα μετὰ τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τοῦ ἔθνους, οὗ προέσταται, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ κατάργησις τῶν ἀνευ τοῦ ἀφανισμοῦ τοῦ ἔθνους, ὅπερ τὰ κατέχει. Ἄν ὅλγῃτε νὰ τὰ καταργήσητε, ἐξαφανίσατε πρῶτα τὸ κεκτημένον αὐτὰ ἔθνος· ἀν δὲν δύνασθε νὰ πράξητε τοῦτο ἡ δὲν συμφέρει ὑμῖν, ὀφείλετε νὰ σεβασθῇτε τὰ δίκαια ἐκεῖνα!

Ἐγνώριζον ἄριστα ὁ Ἰωακείμ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν διαπρεπεῖς ἱεράρχαι καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους καὶ τοὺς ἀμυνόμενους καὶ ἀπὸ τῆς γνώσεως, ἥς ἐνδεέστατοι ἀπεδείχθησαν πλέον ἢ ἅπαξ οἱ οἰκτροὶ τοῦ βασιλείου ἡγήτορες, ἡνελαντὰν διμαρτύρηται τῆς ἀντιστάσεως ὅπλα. Καὶ ἐνίκησαν.

Ὡ! καὶ ἀν μὴ ἦμεν ὀρθόδοξος χριστιανὸς θὰ ἐθαύμαζον τὴν ἀνδρείαν καὶ βαθύτητα πολιτείας τοῦ ἀνωτάτου κλήρου τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδοξίας. Τέκνον αὐτῆς γνήσιον ὦν ἀνομολογῶ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν μου καὶ διερχομένην τὴν πρὸς αὐτὴν εὐγνωμοσύνην τῶν χιλιάδων ἀναγνώστων μου.

Εὐχρηθῶμεν νὰ μὴ διαταράξῃ τὴν νέαν ταύτην συνεννοήσιν τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς τουρκικῆς πολιτείας νῆα τουρκικὴν παρασπόνδην. Εὐχόμεθα χάριν τῆς εὐμερίας τῆς αὐτοκρατορίας, ἥτις ὡς κοινὴ πατρὶς ἀνήκει καὶ εἰς τοὺς Τούρκους καὶ εἰς τοὺς Ἑλλήνας, νὰ κατανοήθῃ βαθέως ὅτι τῶν Τούρκων, ὅτι ἡ διατήρησις τῆς ὀρθόδοξης καὶ φιλετικῆς αὐτοτελείας τῶν Ἑλλήνων εἶναι τὸ ἀληθὲς καὶ μέγα συμφέρον τῶν Τούρκων καὶ ἡ ἀσφαλεστάτη τῶν ἐγγυήσεων οὐ μόνον τῆς παγίσεως τοῦ συνταγματικοῦ καθεστώτος, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἀκεραιότητος αὐτῆς. Διδαχθῶμεν δὲ οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐκ τούτου τοῦ γεγονότος, καθ' ὃ οἱ ἀπολοκαὶ ἀνίσχυροι καὶ ἀσθενεῖς καὶ ὑπὸ μεγάλων συγγενεῶν καὶ ὑπὸ ἐξ ἐπαγγέλματος διπλωματῶν ῥασοφόροι διέγνωσαν εὐκρινέστερον τῶν παρὰ τὸν Ἰ. λιστὸν φλυαρούντων τετίγων ὅποιας δυνάμεως ἔχει τὸ ἔθνος καὶ πῶς πρέπει τις νὰ μεταχειρίζεται αὐτάς, ὅπως ἐπιβλῇ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δικαίων του.

Ἡ Μητέρα Ἐκκλησία ἀπεδείχθη ἀπαξ ἐπὶ ἀξίᾳ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Γένους.

Τὰ κατὰ τὴν συνέντευξιν τοῦ Πατριάρχου καὶ Μ. Βεζύρου.

Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις.

Ἐίχομεν γράφει τὰ ἀνωτέρω, μεθ' ὃ τὰ ἀφίχθοντα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως φύλλα δημοσιεύουσιν ἐπίση-

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσι αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπροδὴν δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ἈΓΩΝΟΣ ἘΝ ΑἴΓΥΠΤῳ

Διευθυντὴς Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

Λεωφόρος Παμῖλον ἀριθ. 15. Τηλ. αριθ. 1032 Τηλέφ. 9 - 64.
Ἀλεξάνδρεια. Πρὸς ὃν ἀπευθύνονται διὰ πᾶσαν ἐγγράφον ἢ πληρωμὴν ἢ δημοσίευσιν ἀφορῶσαν εἰς τὸ φύλλον.

μον ἀνακοινώσιν τοῦ Πατριαρχείου περὶ τῶν κατὰ τὴν συνέντευξιν.

Ἀφ' οὗ ἐν αὐτῇ περιγράφεται ἡ τιμητικὴ δέξις τοῦ πατριάρχου καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτὸν μητροπολιτῶν Νικαίας καὶ Διδυμοτείρου καὶ τῶν συμβούλων κ. Καζανόβα καὶ Καραθεοδωρῆ ὑπὸ τοῦ Μ. Βεζύρου καὶ διατρανοῦται ὁ καθ' ὅλην τὴν συνδιάλεξιν ἐπικρατήσας πόθος πρὸς συνεννόησιν καὶ διάθεσιν ἀγαθῇ πρὸς ἀνομολογίαν τῆς ἡμετέρας ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς ὑποστάσεως ἐξαιρούνται ταῦτα:

«Ἡ Α. Θ. Π. ὡς πρόεδρος τῆς συνταγματικῆς Κυβερνήσεως διαρρήδην καὶ ἀνεπιφύλακτως ἐδήλωσεν, ὅτι τὰ προνόμια καὶ δικαιώματα τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας καὶ γένους, ὅσον τὸ περὶ δίκης καὶ ἀρχιρέων, τὸ περὶ γάμου μετὰ πασῶν τῶν λεπτομερειῶν αὐτοῦ, τὸ περὶ διαθηκῶν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ, τὸ περὶ σχολείων ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ μέχρι τοῦ γυμνασίου συμπεπληρωμένου, τὸ περὶ διοικήσεως τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων καὶ τὸ περὶ περιουσιῶν τῶν ἱερῶν μόνων, ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων καὶ παντὸς ἀγαθοεργοῦ ἡμῶν καθιδρύματος καὶ εἰ τι ἔσπερον, μένουσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν ἀπὸ τῆς κατακτήσεως καὶ ἐντεθέν. τῆς Κυβερνήσεως μὴ διανοουμένης νὰ μειώσῃ ἢ μεταβάλῃ τὸ παρὰπαντ ἰσχύον αὐτῶν. Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ λαϊκωτέρου οὗτος εἰπεῖν μέρους, ἡ Α. Θ. Π. εἶπεν ὅτι ὁ Οἶκός. Πατριάρχης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λησμονήσῃ τὸν τίτλον, ὃν ὁ πορθητὴς ἀντὶ τῶν μεγάλων ἀγαθῶν, ὧν ἀπῆλκυεν, ἀπέδωκεν αὐτῷ, ὀνομάσας αὐτὸν ἐθνάρχην. Ὡς ἐθνάρχης λοιπὸν ὁ Οἶκος. Πατριάρχης εἶχε καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκπροσωπῇ τὸ ἔθνος παρὰ τῇ Κυβερνήσει. Τοῦ λόγου δὲ ὄντος ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ἡ Α. Θ. Π. χωρὶς νὰ ἀντιλέξῃ τι εὐπρεπὲς ἢ διδασκὼν ὅτι ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἔχουσι τὸ δικαίωμα, ὅταν ὀργανὰ τινὰ τῆς ἐξουσίας παραβλάπτοντα τὰ καθήκοντά των ἢ ὅταν ἐκ τοῦ λαοῦ τινὲς ἀδελφεὶς ὄντες τῶν πραγμάτων προβαίνουσιν εἰς προσβολὰς κατὰ τῆς ὀρθοκρίσεως καὶ τοῦ κλήρου, νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ ζητῶσι τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων. Προκειμένου δὲ περὶ ἄλλου τινὸς τυχοῦν ἀδικήματος κατὰ τῶν χριστιανῶν δικαιολογεῖται νὰ προβαίνουσιν εἰς ἀνακοινώσιν εἴτε προφορικῇν εἴτε γραπτῇν, καθόσον τοῦτο ἡ Α. Θ. Π. θεωρεῖ ὡς καλὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν εὐδοκίαν τῶν διοικητικῶν πραγμάτων πορείαν, τοῦθ' ὅπερ ἐπιζητεῖ καὶ ἡ Κυβέρνησις.

Ἡ δὲ ζήτημα τῆς στρατολογίας.

Περὶ στρατολογίας ἀντηλλάγησαν ἰδέαι καὶ σκέψεις συνωδᾷ τῇ γραπτῇ τῶν Πατριαρχείων ἐγκυκλίῳ. Ἡ Α. Θ. Π. καὶ οἱ σὺν αὐτῇ εὐχάριστος καὶ εὐγνωμόνως ἐνωτισθέντες τῶν διαβεβαιώσεων τῆς Α. Θ. Π. ἐξέφρασαν ἀπὸ μέρους τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐκκλησίας τὰς θερμότερας αὐτῶν εὐχαριστίας. Ἡ ἐκκλησία καίπερ λαβούσα τὰς ῥητάς ταύτας διαβεβαιώσεις θέλει οὐχ ἥτιον ἐξακολουθήσῃ σπουδάζουσα, προνοοῦσα καὶ ἐπαγρυπνοῦσα.

«Ταῦτα πρὸς δόλῳ ἐπίσημον ἀνακοινούνται τῷ ἡμέτερῳ Γένει, ὅπως ἡμεῖς καὶ συνεπῶς εὐγνωμονῇ τὸ ἡμέτερον Γένος πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Κυβέρνησιν».

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως περιγράφουσιν ὡσαύτως τὰ κατὰ τὴν ἀντεπίσκεψιν τοῦ Πατριάρχου ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶς Τακτικῆς καὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν θρησκευτικῶν Νετσεμζήν-βέη καὶ οἱ ὑπουργοὶ οὗτο, εἰδείξαν τὴν αὐτὴν ἡν καὶ ὁ Μ. Βεζύρης διάθεσις πρὸς τῆσιν τῶν ἀιτημάτων τοῦ Πατριαρχείου ἰδίᾳ τῶν τεσσάρων αἰτημάτων περὶ τῆς στρατολογίας τῶν χριστιανῶν, μάλιστα δὲ ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διαβεβαίωσε τὸν Πατριάρχην, ὅτι θὰ φροντίσῃ κατὰ πάντα τρόπον πρὸς παρακώλυσιν βιαιῶν ἐξισλαμίσμων. Αἱ εἰδήσεις αὗται ἐπιβεβαιώσονται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἡμῶν ἀρθρῷ ἐγγράφω καὶ διακαίουσιν τὴν ἡμετέραν κρίσιν περὶ τῆς ἀξιοκαμίας τοῦ πολιτείας τοῦ Πατριαρχείου.

ΑΓΓ

Βίβλια εὐτυχεῖς ἀναγγέλλοντες πρὸς τοὺς
ἐν Αἰγύπτῳ συνδωρομητὰς τοῦ « Ἀγῶνος, » ὅτι
τὴν ἀντιπροσώπειαν τοῦ « Ἀγῶνος » ἐπρὸς
μὴν ἀναλάβη ὁ κ. Β. Ν. Καρβέλλης
ἐκ τοῦ γνωστοῦ οἴκου Β. Καρβέλλης καὶ
Σα διαπνεόμενος ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς ζήλου νά
συμπληρῇ εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ φύλλου. Παρα-
καλοῦμεν διὰ ταῦτο πάντας τοὺς ἀξιότιμους
ἐν Αἰγύπτῳ τοῦ « Ἀγῶνος » συνδωρομητὰς νά
θεωρήσωσι τὸν κ. Καρβέλλην ὡς τὸν μό-
νον ἡμῶν ἀντιπρόσωπον καὶ νά ἀποτεινῶνται
διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν, ἥτις ἀφορᾷ εἰτε εἰς τὴν
σύσταξιν εἰτε εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ φύλλου.